

జిపిఎస్ పేరిట ఆంధ్రప్రదేశ్ ఉద్యోగులను, ఉపాధ్యాయులను మరోసారి మోసంచేస్తున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం

2004 జనవరి ఒకటవ తేదీ నుండి కేంద్ర ప్రభుత్వం తన ఉద్యోగులకు పాత పెన్షన్ విధానం (ఓపిఎస్)ను రద్దుచేసి ఎన్పీఎస్ (న్యూ పెన్షన్ స్కీం)ను ప్రవేశపెట్టింది. మన రాష్ట్రంలో కూడా ఆనాటి వైఎస్ రాజశేఖర్ రెడ్డి ప్రభుత్వం 1-9-2004 నుండి రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు, ఉపాధ్యాయులకు సిపిఎస్ (కాంట్రీబ్యూటరీ పెన్షన్ స్కీం) విధానాన్ని అమలులోకి తెచ్చింది. ఉద్యోగులు తమ జీతం నుండి 10 శాతం నిధులను, ప్రభుత్వం 10% నిధులను జతచేసి షేర్ మార్కెట్లో పెట్టడం ద్వారా ఒక్కో ఉద్యోగి కోటి రూపాయలకు పైగా పదవీ విరమణ అనంతరం లబ్ధిపొందుతారనే ప్రచారాన్ని ఆనాటి ప్రభుత్వాలు చేశాయి.

కానీ గత 20 సంవత్సరాల అనుభవం ఆ భ్రమలను పటాపంచలు చేసింది. సర్వీస్ లో ఉండి మరణించిన సిపిఎస్ ఉద్యోగుల కుటుంబాలు రోడ్డున పడ్డాయి. ఆ కారణంగా సిపిఎస్ ఉద్యోగులలో పెల్లుబికిన అసంతృప్తిని నివారించడానికి మరణించిన ఉద్యోగుల వారసులకు పాత పెన్షన్ నిబంధనల మేరకు కుటుంబ పెన్షన్ ను పొందే అవకాశాన్ని కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కల్పించాయి. అయినా పదవీ విరమణ అనంతరం జీవితాన్ని ఊహించుకోవడానికి భయపడిన ఉద్యోగ వర్గం, దశాబ్దం తిరగక ముందే ఉద్యమ బాట పట్టింది. వివిధ రాష్ట్రాల్లో మొదలైన చిన్న చిన్న ఉద్యమాలు జాతీయ స్థాయి ఉద్యమాలుగా రూపుదిద్దుకుంటున్నాయి. చివరకు ఇది కొన్ని రాష్ట్రాలలో, జాతీయస్థాయిలో కూడా ఎన్నికల ఎజెండాగా మారింది. ప్రతిపక్ష స్థానంలో ఉన్న కాంగ్రెస్ తన పాలనలో ఉన్న రాజస్థాన్, ఛత్తీస్ గఢ్, హిమాచల్ ప్రదేశ్ లో పాత పెన్షన్ విధానాన్ని ప్రవేశ పెట్టింది. ఆమ్ ఆద్మీ పార్టీ ప్రభుత్వం పంజాబ్ లో తిరిగి పాత పెన్షన్ కు మళ్ళుతోంది. పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రభుత్వం పాత పెన్షన్ విధానాన్నే కొనసాగిస్తున్నది. కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వం మాత్రం ఇలాంటి రాష్ట్రాల చర్యలను నిరుత్సాహపరచడానికి అవి ఇప్పటి వరకు ఎన్పీఎస్ క్రింద జమ చేసిన మొత్తాలను తిరిగి చెల్లించడం కుదరదని పార్లమెంట్లో ప్రకటించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ఇరకాటంలో పెట్టడానికి కేంద్రం ప్రయత్నాలు చేస్తున్నది. ఎన్నికల వాగ్దానంగా ప్రకటించిన పార్టీలలో ఓపిఎస్ ను అమలు చేయని ఏకైక రాజకీయ పార్టీ వైఎస్సార్ కాంగ్రెస్ పార్టీ మాత్రమే.

ఉద్యోగులు ఓపిఎస్ నే ఎందుకు కోరుకుంటున్నారు?

పాత పెన్షన్ విధానం ఒక మెరుగైన సంక్షేమ పథకం. బ్రిటిష్ ఇండియా అధికారులకే పరిమితమైన ఈ పథకాన్ని అంచెలంచెలుగా భారత సైనిక ఉద్యోగులు, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, అనంతరం రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, స్థానిక సంస్థల ఉద్యోగులు, ఉపాధ్యాయులు తదితర వర్గాలు తమ ఆందోళన

ద్వారా సాధించుకున్నాయి. ఈ పెన్షన్ పథకాన్ని వివిధ వేతన సవరణ కమిటీలు అధ్యయనం చేసి వివిధ రాయితీలను సమకూర్చాయి. ఫలితంగానే చివరి నెల జీతంలో సగాన్ని సర్వీస్ పెన్షన్ గా, 30% చివరి జీతాన్ని కుటుంబ పెన్షన్ గా ధరల పెరుగుదలకు అనుగుణంగా డీవలను, వేతన సవరణలను, వృద్ధాప్య సమస్యలను తట్టుకోవడానికి అడిషనల్ క్వాంటంను వర్తింపజేయడం ద్వారా ఇది ఒక సమగ్రమైన సంక్షేమ పథకంగా రూపుదిద్దుకుంది. ఈ రూపకల్పనలో ఉద్యోగుల ఆందోళనతో పాటు వివిధ పే కమిషన్ల అధ్యయనం, సిఫార్సులు, సుప్రీంకోర్టు, హైకోర్టులో తీర్పుల నేపథ్యం ఉంది. 1982లో సుప్రీంకోర్టు 'పెన్షన్ భిక్ష కాదు అది ఉద్యోగుల హక్కు' అని తీర్పు ఇచ్చింది. **ఓపిఎస్ ను రద్దు చేయవలసిన అవసరం ఎందుకొచ్చింది?**

సామ్రాజ్యవాదులు వర్ధమాన దేశాలపై ప్రపంచ బ్యాంకు అప్పులను రుద్ది, 'గాట్' ఒప్పందంలో భాగస్వాములను చేసి 1991 నుండి నూతన ఆర్థిక విధానాలను బలవంతంగా నెత్తిన రుద్దుతున్నారు. చూసి రమ్మంటే కాల్చి వచ్చేంత నిబంధనలతో మన పాలకులు సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలను అమలుచేస్తూ మన దేశ సహజ వనరులను, ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను కారుచౌకగా శ్రామికుల శ్రమను కార్పొరేట్లకు కట్టబెడుతున్నవైనం భారతీయుల జీవిత అనుభవంలోకి వచ్చింది. ఈ విధానాల్లో భాగంగానే 1-1-2004 నుండి నియమితులైన ఉద్యోగులకు సిపిఎస్ ను భారత ప్రభుత్వం అమలుచేసింది. ఆనాటికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఏవీ పెన్షన్ చెల్లింపులను భరించలేక పోతున్నామని కేంద్రానికి విన్నవించుకున్న దాఖలాలు లేవు; సభ్యులు ప్రతిపాదించడం గాని, పట్టు పట్టడం గానీ జరిగిన సందర్భాలు లేవు. ప్రణాళిక సంఘం సిఫార్సులు లేవు. ప్రపంచ బ్యాంకు సలహాలు, పెట్టుబడిదారీ మేధావుల, బడా పారిశ్రామిక వేత్తల ఒత్తిడితో మన పాలకులు 2001-02 బడ్జెట్ సమావేశాలలో ప్రతిపాదించి 2003లో ఒక సర్క్యులర్ ద్వారా ఈ సిపిఎస్ పథకాన్ని ప్రవేశ పెట్టారంటే ప్రపంచ బ్యాంకు తాను నిర్దేశించ దల్చుకున్న విధానాలను ఈ దేశ ప్రజల ఇష్టాఇష్టాలతో సంబంధం లేకుండా నేరుగా ప్రజల నెత్తిన రుద్దే మార్గాన్ని ఏ విధంగా ఏర్పరుచుకుందో గమనించవచ్చు.

ఈ విధానం తెచ్చేనాడు పాలకులు చెప్పిన మాటలు ఏమిటి?

1. పరిమితమైన ఉద్యోగ వర్గానికి ఇదేవిధంగా పెన్షన్ను ఇచ్చుకుంటూ పోతే భవిష్యత్తులో బడ్జెట్లో సింహభాగం వీరికే సరిపోతుందని వాదించారు. 2. కోట్లాది పేద ప్రజల వృద్ధాప్యానికి భద్రత కల్పించడానికి నిధుల వెసులుబాటు కోసం సిపిఎస్ తెస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. 3. ప్రజలు చెల్లిస్తున్న పన్నుల నుండి

ఉద్యోగులకు పెన్షన్ ఇవ్వడం కాకుండా యాజమాన్యాలు పెన్షన్ నిధిని ఏర్పాటు చేసి పెన్షన్లు ఇచ్చే విధానం ఉండాలి అని ప్రకటించారు. కానీ ఆచరణలో జరుగుతున్నది ఏమిటి? కేంద్ర ప్రభుత్వం తన 70 లక్షల మంది పెన్షనర్లకు 2.4 లక్షల కోట్ల రూపాయలు వెచ్చిస్తుంది. 80 శాతంగా ఉండే క్రింది, మధ్యతరగతి ఉద్యోగుల పెన్షన్ల వాటా ఈ మొత్తంలో సగం కూడా ఉండక పోవచ్చు. కేంద్ర ప్రభుత్వ మొత్తం వ్యయం 45 లక్షల కోట్లకు పైగా ఉంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఏడాదికి ఖర్చు చేస్తున్న వ్యయం 2,60,000 కోట్ల రూపాయలు. తన మూడు లక్షల 73 వేల పెన్షనర్ల కొరకు చేస్తున్న వ్యయం 15 వేల కోట్ల రూపాయలు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 2060 నాటికి ఖర్చు 1.60 లక్షల కోట్ల రూపాయలు అవుతుందని ఓపిఎస్ను బూచిగా చూపిస్తుంది.

దేశంలో ఉన్న 80 కోట్ల మంది పేద ప్రజలకు వారి వృద్ధాప్యంలో భద్రతే ప్రధానమన్న కేంద్ర ప్రభుత్వం 60 సంవత్సరాలు దాటిన వృద్ధులకు 200 రూపాయలు, 80 సంవత్సరాలు దాటిన వృద్ధులకు 500 రూపాయలు ఇస్తున్నది. అటల్ పెన్షన్ యోజన కింద 18 నుండి 40 సంవత్సరాల వరకు చందాలు చెల్లిస్తే వెయ్యి రూపాయలు కనీస పెన్షన్ ఇస్తానంటోంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎన్నికల హామీలు ప్రకటించి ఓట్లు రాబట్టుకోవడానికి వివిధ రాష్ట్రాలు కేంద్రం ఇస్తున్న మొత్తాలను కలుపుకొని 2000 నుండి 3000 రూపాయల వరకు వృద్ధాప్య పెన్షన్ ఇస్తున్నాయి. ఇవన్నీ తాయిలాల స్థాయిలోనే ఉంటున్నాయి తప్ప నిలకడైన భద్రతను కల్పిస్తున్న పరిస్థితి లేదు.

పెన్షన్ నిధి ఏర్పాటు

వాస్తవంగా ఈ పెన్షన్ నిధిని యాజమాన్యాలు ఏర్పాటు చేయాల్సి ఉండగా, ఉద్యోగులు కూడా తమ జీతాల్లో 10% చెల్లించే విధంగా ఎన్పీఎస్ని రూపొందించారు. ఈ నిధులను ఫండ్ మేనేజర్లకు అప్పగించారు. షేర్ మార్కెట్ ఆధారిత ప్రతిఫలాలతో పెన్షన్ చెల్లించడానికి నిర్ణయించారు. పెట్టుబడి దారులకు ఇచ్చే ఈ నిధులపై కనీస గ్యారెంటీ లేదు. ఒక్కో సంవత్సరం సున్నా శాతం ప్రతిఫలాలు కూడా వస్తున్నాయి. సంక్షోభ సమయాల్లో రుణాత్మక ప్రతిఫలాలు వచ్చినా, ఆశ్చర్య పోవాల్సిన పనిలేదు. ఈ 20 ఏళ్ల సగటు ప్రతిఫలాలు తొమ్మిది శాతంగా ఉన్నాయి. అంటే ద్రవ్యోల్బణాన్ని పరిగణిస్తే రెండు శాతం కంటే వృద్ధి ఉండదు. ఈ విధమైన అనిశ్చితమైన పెరుగుదల రేటుతో వృద్ధి చెందిన మొత్తాలలో 40% మొత్తాలతో విధిగా యాస్యుటీలు కొనుగోలు చేసుకోవాలి. ఆ యాస్యుటీల ద్వారా వచ్చే పెన్షన్లు నామమాత్రంగా ఉంటాయి. పాత పెన్షన్ ప్రతిఫలాలకు వాటికి పొంతనే ఉండదు. 2023 మార్చినాటికి దేశంలో ఎన్.పి.ఎస్ కింద 12లక్షల కోట్ల రూపాయలు జమయ్యాయి. ఈ మొత్తాలను ఈక్విటీలలో కార్పొరేట్ బాండ్లు, ప్రభుత్వ బాండ్లు కొనుగోలుకు వెచ్చిస్తున్నారు. ఈ విధంగా ప్రైవేటు

పెట్టుబడిదారులకు ఎలాంటి రిస్క్ లేకుండా, బాధ్యత లేకుండా, లక్షల కోట్ల రూపాయలను అందుబాటులోకి తెచ్చారు. ఎన్పీఎస్ వల్ల కలిగిన ఏకైక ప్రయోజనం ఏమంటే పెట్టుబడిదారులకు సున్నా శాతం రిస్కుతో 22 శాతం పెరుగుదలతో లక్షల కోట్ల రూపాయల పెట్టుబడి అందుబాటులోకి వచ్చింది. ఉద్యోగులకు 100% రిస్కుతో గతంలో అనుభవించిన పాత పెన్షన్ ప్రయోజనాలతో పోల్చుకోవడానికి కూడా వీలులేని నామమాత్ర పెన్షన్ మాత్రమే లభిస్తుంది.

గ్యారెంటీడ్ పెన్షన్ స్కీమ్ (జిపిఎస్)లో గ్యారెంటీ ఎంత?

వైయస్ జగన్మోహన్ రెడ్డి ప్రభుత్వం మరో దగాకు తెరతీసింది. పాత పెన్షన్ విధానంలోని చివరి మూలవేతనంలో 50% పెన్షన్, 30% కుటుంబ పెన్షన్, ధరల సూచిక అనుగుణంగా డిఎ మంజూరు, కనీస పెన్షన్కు గ్యారెంటీ ఇస్తున్నామంటూ జిపిఎస్ పేరుతో చట్టాన్ని తెచ్చింది. సిపిఎస్కు టాప్ అప్ స్కీమ్గా దీన్ని అభివర్ణించింది. అంటే సిపిఎస్ యధాతథంగానే ఉంటుంది

గ్యారెంటీల అమలుకు కావలసిన నిధులను ఈ టాప్ అప్ విధానం ద్వారా భర్తీ చేయడం లక్ష్యంగా జిపిఎస్ను తెచ్చారు.

ఈ మాయ చేసే విధానం రూపకల్పనకు నాలుగున్నర ఏళ్లు పట్టింది. ఈ గ్యారెంటీల కోసం రాబోయే 17 సంవత్సరాలకు గాను 2500 కోట్ల రూపాయలు అంటే ఏడాదికి 150 కోట్ల రూపాయలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కేటాయించనుంది. ఇంతే మొత్తాన్ని ఉద్యోగులు కూడా తమ జీతాల నుండి మినహాయించవలసి ఉంటుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం యజమాని వాటా కింద తన ఉద్యోగులకు 14 శాతం చందా ఇస్తుంది. మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా తన వాటాగా 14 శాతం ఇవ్వాలి ఉంది. కాని 10శాతమే ఇస్తున్నది. మిగిలిన నాలుగు శాతం వాటాకయ్యే నిధులతోనే గ్యారెంటీ పెన్షన్ స్కీమ్ రూపొందించారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అధికారులు, సలహాదారులు ఎంత సృజనాత్మక ఆలోచనాపరులో ఇది తెలియజేస్తుంది. గతంలో కూడా పెండింగ్ డిఆర్ ఇచ్చి, పిఆర్సీలో జీతాలు పెరిగాయని లెక్కలు చెప్పిన ఘనులు వీరు. కేవలం 150 కోట్ల రూపాయల నిధుల లేమి వల్లనే పాత పెన్షన్ ప్రయోజనాలు కల్పించలేకపోతున్నారా? అలాంటప్పుడు యజమానిగా ప్రభుత్వమే పెన్షన్ నిధిని ఏర్పాటు చేసుకొని వాటిని ప్రజాప్రయోజనాలకు ఉపయోగించుకొని ఉద్యోగులకు పాత పెన్షన్ ప్రయోజనాలు కల్పించవచ్చు కదా?! గత తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం నియమించిన టక్కర్ కమిషన్ కూడా ఉద్యోగ సంఘాలతో చర్చల సందర్భంగా ప్రభుత్వ వాటాను 18 శాతం వరకు పెంచడానికి ప్రతిపాదించింది.

ఆ ప్రభుత్వమయినా, ఈ ప్రభుత్వమైనా, కేంద్ర ప్రభుత్వం అయినా ఉద్యోగుల అసంతృప్తిని చల్లార్చడానికి యాజమాన్య వాటా పెంచడానికి సిద్ధపడుతున్నాయి తప్ప ఆ ప్రజల సొమ్మును, ఉద్యోగుల సొమ్మును పెట్టుబడిదారులకు అందించే విషయంలో, అదీ బేషరతుగా అందించే విషయంలో మాత్రం ఎలాంటి చిన్న

అటంకం కలిగించడానికి కూడా ఎంత మాత్రం ఇష్టపడడం లేదు. మరోవైపు మార్కెట్ ఆధారిత ప్రతిఫలాలతో వచ్చినంత పెన్షన్ పొందాల్సిందే తప్ప ఎలాంటి గ్యారంటీ ఇవ్వడానికి కూడా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఇష్టపడడం లేదు. అలాంటి సందర్భంలో నేతి బీరకాయలో నెయ్యి ఎంత ఉంటుందో గ్యారంటీడ్ పెన్షన్ పథకాల్లో గ్యారంటీ కూడా అంతే ఉంటుందనేది స్పష్టం.

సంఘటితశక్తిగా ఉండడంవల్ల తమ జీతాల పెంపుదలను ఒక మేరకు ప్రభుత్వ ఉద్యోగ వర్గాలు సాధించుకున్నాయి

సంఘటిత ఉద్యమ శక్తిగా ఉన్న కార్మిక వర్గాలు తమ జీవన ప్రమాణాలను పెంచుకోగలిగాయి. వీరి ఆదాయాలు కూడా తిరిగి మార్కెట్ విస్తృతికి దోహదపడ్డాయి.

దేశంలో పాత పెన్షన్ సౌలభ్యాలను పొందుతున్న ఈ మూడు కోట్ల కుటుంబాల వల్లనే సంక్షేమ, అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు కుంటుపడుతున్నాయని పాలకులు ప్రజల్లో ప్రచారం చేస్తున్నారు. అసంఘటిత రంగంలో ఉన్న పేద ప్రజలను వీరిపై రెచ్చగొడు తున్నారు. లక్షల కోట్ల రూపాయలను కార్పొరేట్లకు పలు రాయితీల పేర అందించడం, లక్షల కోట్ల బ్యాంకు రుణాలు ఎగవేసిన వారిపై చర్యలు తీసుకోకపోవడం పైగా కార్పొరేట్ల రుణాలను రద్దు చేయడం, సహజ సంపదలను, ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను కారు చౌకగా విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు, స్వదేశీ దళారీ పెట్టుబడి దారులకు అప్పసంగా దోచిపెట్టడం, నెలకు కోట్లలో ఉంటున్న సీఈవోల వేతనాలు, ఒక శాతంగా ఉన్న సంపన్నుల వద్ద 70 శాతం సంపద పోగుపడటం లాంటి పరిస్థితులు, వాటికి దోహదపడిన విధానాల వల్లనే దేశంలో 80 శాతం ప్రజలు ఎలాంటి భద్రతాలేని జీవితాలను కొనసాగించాల్సి వస్తోందన్న వాస్తవాలను పాలకులు, పెట్టుబడిదారీ మేధావులు చెప్పరు. అది చెప్పాల్సిన బాధ్యత ప్రజాస్వామ్య మేధావులతో పాటు ఉద్యోగ కార్మిక రంగాలలో పనిచేస్తున్న నాయకులు, కార్యకర్తలదే.

పెన్షన్లలో కోత విధింపు

ప్రపంచవ్యాప్తంగా పెట్టుబడిదారీ దేశాలు చేపడుతున్న పొదుపు చర్యలను ప్రతిఘటిస్తూ ఫ్రాన్స్, గ్రీసు తదితర దేశాల్లో లక్షలాది మంది వీధుల్లోకి వచ్చి ఆందోళన చేశారు. మన

దేశంలో కూడా 2023 అక్టోబర్ ఒకటవ తేదీన నేషనల్ మూమెంట్ ఫర్ ఓల్డ్ పెన్షన్ స్కీం ఆధ్వర్యంలో ఢిల్లీలోని రామ్ లీలా మైదానంలో లక్షలాది మందితో భారీ ర్యాలీ జరిగింది. ఈ వార్తను ప్రభుత్వ అనుకూల మీడియా ప్రసారం చేయలేదు. సోషల్ మీడియా ద్వారానే విస్తృతంగా ఇది ప్రచారం అయింది. ప్రధాన స్రవంతి మీడియా సంస్థలను తమ పెట్టుబడిదారులతో కొనిపించి, ప్రజా పోరాటాలు, ప్రతిపక్ష స్వరాలు ప్రజలకు చేరకుండా చూస్తూ మోడీ భజనకి అంకితం అయ్యే వ్యవస్థను భారత పాలకులు నిర్మించుకున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వమైతే పిలుపునిచ్చిన ఉద్యమాల నాయకుల హౌస్ అరెస్టులు, నిర్బంధాలు, బెదిరింపులతో ఆదిలోనే అణిచివేస్తున్నది. 1988లో ఏర్పడిన ఉద్యోగులు, ఉపాధ్యాయులు, కార్మికుల ఐక్యకార్యచరణ సమితి జేఏసీ ఒక సమైక్య సంఘటిత శక్తిగా ఉంది. దీన్ని గత తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం రెండు ముక్కలు చేసింది. ప్రస్తుత జగన్మోహన్ రెడ్డి ప్రభుత్వం నాలుగు ముక్కలు చేసింది. ఈ నాలుగు జేఏసీలు జిపిఎస్ ను ప్రవేశ పెడుతుంటే ఉద్యమించాల్సింది పోయి ప్రభుత్వాన్ని పొగడ్డలతో ముంచెత్తే స్థాయికి దిగజారడం శోచనీయం. ఈ పరిస్థితికి పాలకుల తెరచాటు ప్రలోభాలు, బెదిరింపులు, బుజ్జిగింపులే కారణం అన్నది బహిరంగ రహస్యం.

దేశవ్యాప్తంగా ఖాళీ అవుతున్న రెగ్యులర్ పోస్టులను భర్తీ చేయకుండా వాటిని కాంట్రాక్టు ఔట్ సోర్సింగ్ నియామకాలతో భర్తీ చేస్తున్నారు. కాంట్రాక్ట్ ఔట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగుల సంఖ్య నానాటికీ పెరిగిపోతోంది. రెగ్యులర్ ఉద్యోగులు అందులోను సిపిఎస్ ఉద్యోగులు మాత్రమే పోరాడితే పాత పెన్షన్ సాధించు కోలేరు. సమాన పనికి సమాన వేతనం, సమాన సౌలభ్యాలు, పని గంటలు, పని పరిస్థితులు తదితర విశాల డిమాండ్లతో కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులను కలుపుకొని ఉద్యమించాల్సిన ఆవశ్యకత, బాధ్యత ఉద్యోగులు, ఉపాధ్యాయులు, కార్మికులపై ఉంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో అయితే నిబద్ధత నిజాయితీ గల నాయకత్వాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవలసిన బాధ్యత కూడా ఈ రాష్ట్రం లోని ఉద్యోగులు, ఉపాధ్యాయులు, కార్మికులపై అదనంగా ఉంది.

